

PRZEPISY W KONKURENCJI SPORTOWE KONNE RAJDY DŁUGODYSTANSOWE

**Opracowane na podstawie przepisów FEI - VI edycja
obowiązują od 2005 roku**

Preambuła

Rozdział I Zawody

Postanowienia ogólne	800
Trasa	801
Oznakowanie trasy	802
- Definicja	802.1
- Białe i Czerwone chorągiewki graniczne	802.2
- Oznakowanie	802.3
- Plan trasy	802.4
- Start i Meta	802.5
Przeszkody	803
- Definicja	803.1
- Rodzaje przeszkód	803.2
- Trasa alternatywna	803.3
Dostęp do trasy, szkic przeszkód	804
Modyfikacja trasy	805
Zasady startowania	806
Szybkość i dystanse	807
Limit czasu	808
Pomiar czasu	809
Plan jazdy	810
Chody	811
Propozycje zawodów	812
Problemy jeźdźców z przeszkodami	813
Jeźdźcy wyeliminowani podczas rajdu	814
Pomoc w czasie rajdu	815
Pomoc zabroniona	816
Ubranie	817
Siodłanie i sprzęt	818
Okrucieństwo	819
Waga	820
Klasyfikacja	821
- Indywidualna	821.1
- Zespołowa	821.2
- Jednakowy czas	821.3
- Dyskwalifikacja, Rezygnacja lub Eliminacja	821.4

Rozdział II Osoby oficjalne w zawodach rajdowych

Zakresy obowiązków osób oficjalnych	822
- Komisja Sędziowska	822.1
- Delegat Techniczny	822.2
- Komisja Weterynaryjna	822.3
- Szef Komisarzy	822.4
- Komisja Odwoławcza	822.5
Osoby Oficjalne na zawodach Międzynarodowych	823

- Mistrzostwa Świata	823.1
- Mistrzostwa Regionów i Kontynentów	823.2
- CEIO i CEI 3*	823.3
- 2*	823.4
- 1*	823.5

Rozdział III Definicja Zawodów Rajdowych

Kategorie rajdów długodystansowych	824
- CEI	824.1
- CEIO	824.2
- Mistrzostwa	824.4
- Zawody Regionów	824.5
Kwalifikacja (jeźdźcy/konie)	825
Procedura kwalifikacyjna	825.3
Zaproszenia	826
- CEI	826.1
- CEIO i Mistrzostwa	826.2
- Luzacy	826.3
- Zawodnicy indywidualni oprócz zespołów	826.4
- Koszty i przywileje	826.5
Zgłoszenia	827
Zgłoszenia uczestników	828
- Substytucje	828.3

Rozdział IV Przeglądy, Badania i Kontrola Medyczna

Kontrola weterynaryjna	829
Przeglądy i badania koni	830
Pierwsze badanie	830.1
Pierwszy przegląd	830.2
Przeglądy na bramkach weterynaryjnych	830.3
Indywidualna karta weterynaryjna	830.4
Przegląd końcowy	830.5
Inne przeglądy	830.6
Leczenie podczas zawodów	832

Rozdział V

Nagrody	833
Ceremonia wręczenia nagród	834
Aneks I	Wprowadzenie - Przepisy ogólne
Aneks II	- Mianowanie sędziów (PO. Art.148 – 150)
Aneks III	- Bramka weterynaryjna

Preambula

Aktualnie prezentowane przepisy Rajdów Długodystansowych są szóstą edycją, która wchodzi w życie od 1 stycznia 2005 roku. Od tej chwili tracą moc wszystkie inne wcześniej wydane przepisy dotyczące tego samego zagadnienia (inne wydania i wszystkie inne oficjalne dokumenty)

Mimo że niniejsze wydanie zawiera szczegółowe przepisy FEI dotyczące Międzynarodowych Rajdów Długodystansowych, to jednak musi być stosowane razem ze Statutem, Przepisami Ogólnymi, Przepisami Weterynaryjnymi.

Nie wszystkie możliwe sytuacje mogą być przewidziane w tych Przepisach. W nieprzewidzianych, nadzwyczajnych okolicznościach obowiązkiem Komisji Sędziowskiej i Weterynaryjnej jest podjęcie decyzji w duchu sportowym, możliwie najbliższej intencji prezentowanych w tym wydaniu Przepisów jak również Przepisów Ogólnych FEI .

KODEKS POSTĘPOWANIA FEI

KODEKS POSTĘPOWANIA Z KONIEM

Międzynarodowa Federacja Jeździecka (FEI) oczekuje, od wszystkich osób zaangażowanych w międzynarodowy sport jeździecki, przestrzegania niżej przedstawionego Kodeksu Postępowania i akceptowania, że zawsze dobro koni musi być najważniejsze i nigdy nie może być podporządkowane współzawodnictwu sportowemu ani wpływom komercyjnym

1. Na wszystkich etapach treningu i przygotowań konia do startu w zawodach, dobro konia musi stać ponad wszelkimi innymi wymaganiami. Dotyczy to stałej opieki, metod treningu, starannego obrządku, kucia i transportu.
2. Konie i jeźdźcy zanim wezmą udział w zawodach muszą być wytrenowani, kompetentni i zdrowi. Odnosi się to także do podawania leków i środków medycznych, zabiegów chirurgicznych zagrażających dobru konia lub ciąży klaczy, oraz do przypadków nadużywania pomocy.
3. Zawody nie mogą zagrażać dobru konia. Wymaga to zwrócenia szczególnej uwagi na teren zawodów, rodzaj podłoża, warunki atmosferyczne, warunki stajenne, kondycję koni i ich bezpieczeństwo także podczas podróży powrotnej z zawodów.
4. Należy dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić koniom staranną opiekę po zakończeniu zawodów, a także humanitarne traktowanie po zakończeniu kariery sportowej. Dotyczy to właściwej opieki weterynaryjnej, obrażeń odniesionych na zawodach, spokojnej starości, ewentualnie eutanazji.
5. FEI zachęca wszystkie osoby działające w sporcie jeździeckim do stałego podnoszenia swojej wiedzy oraz umiejętności dotyczących wszelkich aspektów współpracy z koniem.

Pełen egzemplarz tego Kodeksu można otrzymać z Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej, Avenue Mon-Repos 24, CH-1000 Lausanne 5, Switzerland. Telefon: +41 21 310 47 47. Kodeks jest dostępny w języku angielskim i francuskim.. Kodeks jest także dostępny na stronie internetowej FEI www.horsesport.org.

Rozdział I Zawody

Artykuł 800 - Postanowienia ogólne

1. Rajdy Długodystansowe są zawodami jeździeckimi mającymi na celu sprawdzenie cech szybkościowych i wytrzymałościowych konia. Aby osiągnąć sukces zawodnik rajdowy musi posiadać wyczucie tempa oraz umiejętność bezpiecznego i sprawnego prowadzenia konia w terenie. W Rajdach Długodystansowych za „konia” uważa się każdego przedstawiciela należącego do Equus.
2. Zawody składają się z kilku odcinków,. Na końcu każdego odcinka, z których żaden nie może przekraczać 40 km długości (30 km dla zawodów 1*) powinien być obowiązkowy odpoczynek w celu przeprowadzenia przeglądu weterynaryjnego. Dystanse poszczególnych odcinków i czasy obowiązkowego odpoczynku powinny być skonsultowane z Komisją Weterynaryjną. W rajdach na dystansie 160 km musi być co najmniej pięć bramek weterynaryjnych plus przegląd na mecie. Zawody mogą być rozgrywane w ciągu , jednego lub więcej dni.
3. Niezależnie od kolejności startowej i rodzaju startu, każdy zawodnik odbywa cały konkurs tak, jak gdyby był sam i jechał na czas.
4. Rajdy Długodystansowe są rozgrywane na czas. Koń, który kończy dystans w najkrótszym czasie w zasadzie będzie sklasyfikowany jako zwycięzca zawodów. Zawody powinny być tak zorganizowane, aby umożliwić zawodnikom realizowanie własnego tempa podczas jazdy na czas. Jednakże z powodu warunków panujących na trasie lub innych niekorzystnych czynników, które mogą wpływać na jazdę, Komitet Organizacyjny, po konsultacji z Delegatem Technicznym, może określić maksymalny czas przejazdu odcinka lub etapu zawodów i czasy zamknięcia bramek weterynaryjnych. Długość trasy z kontrolowaną prędkością i/lub zadaniem chodem zależy od danych warunków, ale nie powinna przekraczać 5 km i nie powinien znajdować się więcej niż jeden odcinek z kontrolowaną prędkością i /lub zadaniem chodem dla każdego etapu rajdu.

Artykuł 801 Trasa

Komitet Organizacyjny w konsultacji z Delegatem Technicznym powinien stworzyć wymagającą technicznie trasę, dostosowaną do możliwości terenu.. Trasa powinna wprowadzać elementy techniczne, a nie ograniczające się tylko do zmian podłoża, terenu, różnicy wzniesień, zmian kierunku i szerokości drogi.

Rodzaj terenu oraz różnice wzniesień muszą być wyraźnie określone w propozycjach zawodów. Twarde drogi, przeznaczone do ruchu pojazdów, nie powinny stanowić więcej niż 10 % trasy rajdu. W zasadzie trudne części trasy nie powinny znajdować się na końcowych odcinkach rajdu. Odcinek finiszowy musi być na tyle długi i szeroki, aby mogło finiszować kilka koni nie przeszkadzając sobie nawzajem.

Artykuł 802 Oznakowanie trasy

1. Definicja

Oznakowanie trasy musi być wykonane w taki sposób, aby zawodnik nie miał żadnych wątpliwości którejdy jechać. Do oznakowania można używać chorągiewek, taśm, wskaźników, kredy, farby, itp. Zawodnik musi przejechać trasę w kierunku zaznaczonym na mapie zgodnie z Art. 802.4. Każdy błąd na trasie rajdu musi być skorygowany od miejsca, w którym został popełniony, pod groźbą eliminacji.

Jeżeli korekta błędu popełnionego na trasie nie jest możliwa i /lub jest sprzeczna z pojęciem dobra konia, Komisja Sędziowska może wyznaczyć alternatywę, która będzie wymagała od zawodnika ukończenia, w czasie pojedynczego etapu, odcinka o odpowiadającej długości i ukształtowaniu terenu, tak aby zawodnik miał możliwość przejścia bramek weterynaryjnych we właściwym porządku i w limicie czasu. W takich przypadkach zawodnik otrzymuje tylko możliwość ukończenia dystansu. Zawodnik taki może otrzymać potwierdzenie ukończenia dystansu, ale nie może być uwzględniany do nagrody Best Condition ani w punktacji zespołowej ani w klasyfikacji indywidualnej

2. Czerwone i białe chorągiewki graniczne

Do oznakowania określonych odcinków trasy, wyznaczania przeszkód muszą być stosowane czerwone i białe chorągiewki lub inne wskaźniki graniczne. Umieszcza się je w taki sposób, że zawodnik obowiązany jest minąć chorągiewkę czerwoną po swojej prawej, a białą po swojej lewej stronie. Czerwone i białe chorągiewki lub wskaźniki muszą być respektowane w każdym miejscu trasy, gdziekolwiek by się nie znajdowały, pod groźbą dyskwalifikacji (dopóki zawodnik nie skoryguje błędu). Jeżeli możliwe jest skrócenie trasy, to Komitet Organizacyjny musi zapewnić stewarda kontrolującego prawidłowy przejazd.

3. Słupki dystansowe, wskaźniki itp.

Kierunkowe flagi i znaki służą do wskazywania ogólnego kierunku pokonywania trasy oraz ułatwiają zawodnikowi odszukanie drogi.

Muszą być one tak usytuowane, aby zawodnik mógł je rozpoznawać nie tracąc na to czasu. Słupek dystansowy musi się znajdować co 10 km.

4. Plan trasy

Przed zawodami każdy zawodnik otrzymuje mapę lub szkice przedstawiające przebieg trasy oraz miejsca wszelkich obowiązujących postojów lub obowiązujących przeszkód.

5. Start i meta

Start i meta każdego etapu muszą być oznakowane wyraźnie i jednoznacznie odpowiednimi znakami.

Artykuł 803 Przeszkody

1. Definicja

Przeszkodą jest każda naturalna nierówność terenu jak dół, strome wzniesienie, spadek terenu lub przejście przez wodę, które nie zostało skonstruowane w celu technicznego utrudnienia trasy. Za przeszkodę uważa się tylko to, co jest właściwie oznakowane i zidentyfikowane

2. Charakter przeszkód

Przeszkody muszą pozostawać w jak największym stopniu w ich naturalnym stanie. W razie potrzeby powinny być wzmocnione, aby pozostały w takim samym stanie przez cały czas trwania konkursu.

3. Droga alternatywna

Odmowa konia na przeszkodach nie pociąga za sobą wyeliminowania zawodnika. Dla zawodników, którzy będą woleli ominąć przeszkodę musi być przewidziana droga alternatywna. Droga alternatywna musi być wyraźnie oznakowana i omówiona na odprawie technicznej. Jeżeli jest to możliwe droga alternatywna nie powinna wydłużać trasy o więcej niż 500 m

Artykuł 804 Wstęp na trasę i szkic przeszkód

1. Po zatwierdzeniu trasy mapa w skali co najmniej 1:50 000 powinna być udostępniona zawodnikom najlepiej na odprawie technicznej i oczywiście przed startem.
2. Trasa Rajdu Długodystansowego powinna być oficjalnie zatwierdzona przynajmniej na tydzień przed rozpoczęciem zawodów.
3. Wszystkie oznakowania trasy i przeszkód, widziane przez zawodników, powinny znajdować się na swoim miejscu jeden dzień przed zawodami. Od tego czasu zawodnicy, pod karą dyskwalifikacji, nie mogą ich przesuwać lub zmieniać.
4. Odprawa zawodników i/lub Szefów Ekip musi mieć miejsce jeden dzień przed rozpoczęciem konkursu

Artykuł 805 Modyfikacja trasy

Po oficjalnym zatwierdzeniu trasy nie można wprowadzać żadnych zmian bez zgody Delegata Technicznego i Komisji Sędziowskiej. W wyjątkowych okolicznościach takich jak ulewne deszcze lub upały, gdy jedna lub kilka przeszkód, lub pewne odcinki trasy staną się nieużyteczne, nieprzejezdne lub niebezpieczne, Delegat Techniczny, lub w przypadku jego nieobecności Komisja Sędziowska upoważniona jest do zmniejszenia stopnia trudności przeszkód lub odcinków trasy, wytyczenia objazdów lub zmniejszenia dystansu.

Jeżeli jest to konieczne Komisja Sędziowska może opóźnić rozpoczęcie konkursu lub całkowicie go odwołać.

W takim przypadku każdy zawodnik i/lub Szefowie Ekip powinni być oficjalnie i osobiście poinformowani, zanim przystąpią do startu lub etapu, którego zmiany dotyczą.

Artykuł 806 Zasady startowania

1. Linie startu i mety powinny być wyraźnie oznakowane właściwymi znakami
2. Koniom nie wolno przekraczać linii startu przed podaniem sygnału.
3. Osoba oficjalna musi się znajdować w dogodnej odległości od linii startu. Przez uniesienie czerwonej chorągiewki może zatrzymać zawodnika, który zrobił falstart. Zawodnik, pod groźbą dyskwalifikacji, musi zawrócić i ponownie wystartować. Czas jazdy liczy się od chwili podania pierwszego sygnału startu.

4. Czas startu zawodnika, który nie zgłosił się na start we właściwym czasie, jest rejestrowany, tak jakby startował on we właściwym czasie. Żaden zawodnik nie może wystartować później niż 15 minut po właściwym czasie startu pod karą dyskwalifikacji.

Artykuł 807 Szybkości i dystanse

1. Długości poszczególnych odcinków powinny być określone przez Komitet Organizacyjny i powinny być podane w propozycjach tak, aby zawodnicy mogli ustalić tempo pokonywania odcinków trasy (zgodnie z Art.800.4). Jednakże, jeżeli warunki pogodowe będą tak trudne, że zagrażą dobrostanowi konia to wtedy Przewodniczący Komisji Sędziowskiej w konsultacji z Delegatem Technicznym i Przewodniczącym Komisji Weterynaryjnej mogą zmniejszyć lub zwiększyć maksymalny czas jazdy lub zmienić całkowity dystans konkursu lub zmienić długość pętli albo zmienić każdy z takich parametrów jak - czas obowiązkowego postoju na bramce czy czas przedstawienia konia do badania.. W takim przypadku jeźdźcy i/lub szefowie ekip muszą być natychmiastowo informowani.

2. Każdy dzień konkursu musi być podzielony na minimum dwa odcinki oddzielone obowiązkowym odpoczynkiem.

Artykuł 808 Limit czasu

1. Dla każdego konkursu Komitet Organizacyjny po konsultacji z Delegatem Technicznym, musi określić maksymalny czas jazdy. Komitet Organizacyjny po konsultacji z Delegatem Technicznym może również określić czasy zamknięcia bramek weterynaryjnych lub ustalić limity czasu na przebycie poszczególnych odcinków konkursu zgodnie z Art. 800.4 i 807.

Artykuł 809 Pomiar czasu

1. Ponieważ pomiar czasu odgrywa w konkursie zasadniczą rolę, organizatorzy muszą zapewnić dokładny pomiar i rejestrację godziny startu i ukończenia każdego odcinka trasy przez każdego zawodnika. Pomiaru czasu dokonują właściwie przeszkolone osoby dysponujące zsynchronizowanymi zegarkami.

2. Każdemu zawodnikowi wydaje się kartę czasową.

3. System i/lub osoby notujące czas muszą się znajdować na starcie i na mecie każdego odcinka. aby zanotować czas każdego zawodnika i wpisać go do kart czasowych.

4. Czas liczy się od chwili podania sygnału przez sędziego startera do chwili, gdy startujący koń przekroczy linię mety. Czas liczy się w pełnych sekundach, rozpoczętą sekundę liczy się jako następną pełną sekundę.

5. Na bramkach weterynaryjnych pomiar czasu zawodników musi być dokonywany w taki sposób, aby kompensował wszelkie opóźnienia spowodowane badaniem kilku koni, które przybyły równocześnie (Bramka weterynaryjna patrz Aneks III)

Artykuł 810 Harmonogram startowy

Jeżeli nie przewiduje się startu wspólnego, to o odstępach czasowych między startem poszczególnych zawodników decyduje Komitet Organizacyjny. Jednakże, aby uniknąć wzajemnego przeszkadzania sobie dwóch zawodników zaleca się utrzymanie odstępów nie mniejszych niż 2 minuty.

Artykuł 811 Chody

1. O ile propozycje zawodów nie podają inaczej, o chodach (tempie) między startem a metą każdego odcinka decydują sami zawodnicy. Mogą oni, prowadzić konia w rękę lub iść za nim, ale pod karą dyskwalifikacji muszą go dosiadać przy przekraczaniu linii startu i linii mety każdego dnia zawodów. Zawodnik, który nie respektuje podanych limitów czasu zostanie ukarany dyskwalifikacją.

2. Po wystartowaniu zawodnika, na całej trasie rajdu, żadna inna osoba nie może prowadzić konia lub go dosiadać, pod karą dyskwalifikacji.

Artykuł 812 Propozycje zawodów

1. W publikowanych przez Komitet Organizacyjny propozycjach zawodów międzynarodowych nie ma potrzeby powtarzania artykułów z Przepisów Ogólnych lub Przepisów Rajdowych. Wystarczy, że będą one podawały kategorię zawodów, dystanse, szybkość, limit czasu, limit czasu każdego odcinka, zasady klasyfikacji, zasady startowania, sposoby oznakowania trasy, zasady postępowania na obowiązkowych odpoczynkach, mapę trasy i ewentualnych przeszkód. Propozycje muszą też określać, czy konkurs drużynowy obejmuje czterech czy trzech zawodników.

2. Oprócz warunków konkursu (tj. terminu zamknięcia zgłoszeń, miejsca i godziny startu, liczby odcinków oraz czasu trwania obowiązkowych postojów, opłat wpisowych, nagród, itp.) wskazane jest też podanie spraw organizacyjno-administracyjnych związanych z warunkami transportowymi, zakwaterowaniem i wyżywieniem zawodników i luzaków, stajniami i paszą dla koni, itp. Zatwierdzone propozycje zawodów należy przesłać do zaproszonych Federacji.

Artykuł 813 Wyprzedzanie zawodników mających trudności na przeszkodzie lub na trasie rajdu

Zawodnik mający trudności na trasie lub przed przeszkodą, wyprzedzany przez następnego zawodnika, musi natychmiast usunąć się z drogi. Umyślne przeszkadzanie przy wyprzedzaniu jest karane dyskwalifikacją zawodnika przeszkadzającego.

Artykuł 814 Zawodnicy wyeliminowani /zdyskwalifikowani podczas rajdu

Zawodnik wyeliminowany lub zdyskwalifikowany z jakiegokolwiek powodu musi natychmiast usunąć się z trasy i nie ma prawa kontynuować jazdy, za wyjątkiem sytuacji, w której nie ma drogi alternatywnej.

Artykuł 815 Pomoc na trasie

1. Na trasie pomoc z zewnątrz jest dozwolona tylko przy pojeniu i myciu koni. Komitet Organizacyjny może zaznaczyć w propozycjach zawodów, że ww. pomoc może być tylko udzielana w określonych miejscach zaznaczonych na mapie trasy dostępnej zawodnikom

(Artykuł 804.1). Punkty pojenia koni i/lub możliwość serwisowania koni muszą być rozmieszczone przynajmniej co 10 km.

Zawodnikowi można również pomóc w poprawieniu wyposażenia i ponownym wsiadaniu na konia oraz podać to co potrzebuje (woda, jedzenie sprzęt).

2. Przed startem i po przekroczeniu linii mety, podczas obowiązkowych odpoczynków oraz na bramkach weterynaryjnych dozwolone jest asystowanie zawodnikowi i zajęcie się jego koniem (luzacy, woda itd.).

3. W niektórych sytuacjach np. w razie upadku zawodnika z konia, rozstania się z nim lub w przypadku zgubienia podkowy, dozwolona jest pomoc w złapaniu konia oraz przybiciu podkowy i ponownym wsiadaniu. Podczas wsiadania lub zsiadania można podać zawodnikowi każdą część wyposażenia.

4. W przypadkach wątpliwych ostateczna decyzja należy do Komisji Sędziowskiej bez możliwości odwołania.

Artykuł 816 Pomoc zabroniona

1. Wszelka pomoc z zewnątrz, za wyjątkiem opisanej w artykule 815.1 jest zabroniona pod groźbą dyskwalifikacji. Wszelka interwencja osób trzecich, niezależnie od tego czy zawodnik o to poprosił czy nie, której celem byłoby ułatwienie zadania zawodnikowi lub jego koniowi, jest uważana za pomoc zabronioną.

2. W szczególności zabrania się :

- towarzyszenia zawodnikowi na trasie, przez osoby jadące jakimkolwiek pojazdem, na rowerze, idące pieszo lub jadące konno, a nie startujące w rajdzie
- ustawiania przy przeszkodzie kogoś, kto zachęcałby konia do jazdy jakimkolwiek środkami czy sposobami
- przecinania płotów z siatki lub drutu, rozbierania ogrodzeń, tak aby ułatwić przejście, jak również ścinania drzew.

3. Używanie telefonów komórkowych jest dozwolone. Wszystkie inne systemy komunikacji między zawodnikami i członkami/oficjalnymi przedstawicielami ekip muszą być zatwierdzone przez Komisję Sędziowską w dniu zawodów.

Artykuł 817 Strój zawodnika

1. We wszystkich zawodach Rajdowych obowiązkowy jest standardowy kask ochronny posiadający atest rajdowy.

2. Ubiór zawodnika musi być odpowiedni i nie uwłaczać obrazowi sportowych Konnych Rajdów Długodystansowych. We wszystkich zawodach zaleca się, a na Mistrzostwach i CEIO obowiązkowy jest następujący ubiór :

- bryczesy, jodhpursy albo spodnie jeździeckie typu riding tight
- obuwie bez obcasów dozwolone jest tylko przy stosowaniu strzemion z noskami lub innego zapewniającego podobne bezpieczeństwo
- koszula z kołnierzykiem
- do ceremonii jest wymagany przepisowy strój jeździecki z odpowiednim kaskiem jeździeckim lub czapka myśliwską, żakiet z długimi rękawami albo odzież przeciwwiatrowa, koszula i krawat ekipy.

- podczas złej pogody można ubiór uzupełnić.

Artykuł 818 Siodłanie i sprzęt jeździecki

1. W zasadzie nie ma przeciwwskazań dotyczących sprzętu, ale musi być w dobrym stanie technicznym i dopasowany do konia. Stosowanie „czarnej wody” jest zabronione.
2. W propozycjach zawodów może być wymagane specyficzne wyposażenie zwiększające bezpieczeństwo.
3. Ostrogi i baty są zabronione.

Artykuł 819 Okrucieństwo

1. Wszelkie akty brutalności lub szereg działań, które według Komisji Sędziowskiej można, bez wątpliwości określić mianem okrucieństwa będą karane dyskwalifikacją, a informacja o tych osobach powinna być zgłoszona do FEI.
2. Sprawozdania o aktach brutalności muszą być, jeżeli to tylko możliwe, podpisane przez świadków z podaniem ich adresu. Raport taki musi być dostarczony do Komisji Sędziowskiej lub Sekretariatu Komitetu Organizacyjnego tak szybko jak tylko jest to możliwe.

Artykuł 820 Waga

1. Na zawodach rangi 3* i 4*, na Mistrzostwach, CEIO i CEI minimalna waga jeźdźców wynosi 75 kg.
Na zawodach rangi 1* i 2* minimalna waga jeźdźców wynosi 70kg.

Wyższe przedziały wagowe są dozwolone, lecz muszą być wyraźnie określone w propozycjach zawodów.

2. Nie ma wag minimalnych dla Juniorów i/lub Młodych Jeźdźców.
3. Jeżeli wymagana jest waga minimalna to kontrola wagi musi być prowadzona przed startem, na mecie oraz wyrywkowo na trasie.
4. Jeżeli jest wymagana waga minimalna to zawodnicy mogą być ważeni z całym wyposażeniem jeździeckim (bez ogłowia). W przypadku takiego ważenia całe ważone wyposażenie musi być używane przez jeźdźcę przez cały czas zawodów pod karą dyskwalifikacji.
5. Straty w wadze wyposażenia są niedozwolone. Zawodnicy mogą stracić podczas rajdu maksymalnie 2% swojego ciężaru.
6. Organizatorzy muszą zapewnić kalibrowaną wagę

Artykuł 821 Klasyfikacja

1. **Indywidualna**

W konkursie zwycięzcą zostaje zawodnik, który osiągnął najlepszy czas. Propozycje zawodów muszą wyraźnie określać sposób klasyfikacji.

2. Zespołowa

Zespołem zwycięskim jest ten, który osiągnął najlepszy czas, po zsumowaniu czasu trzech najlepszych zawodników danego zespołu. W przypadku jednakowych czasów, zespołem zwycięskim zostaje ten, którego trzeci zawodnik ma najlepszy czas.

W przypadku gdy sklasyfikowano jedynie dwóch zawodników, jednego lub więcej zespołów, zespoły te będą klasyfikowane w kolejności za wszystkimi zespołami, dla których sklasyfikowano po trzech zawodników.

3. Jednakowy czas

W przypadku, gdy dwóch lub więcej zawodników, którzy wystartowali razem, uzyska ten sam czas przejazdu, zostaną oni sklasyfikowani według kolejności w jakiej miną linię mety.

4. Dyskwalifikacja, wycofanie lub eliminacja

Dyskwalifikacja, wycofanie się lub wyeliminowanie z jednego z etapów rajdu pociąga za sobą dyskwalifikację, wycofanie lub eliminację z ogólnej klasyfikacji.

Jeżeli koń zostaje wycofany z zawodów na bramce weterynaryjnej musi zostać przedstawiony do badania weterynaryjnego w czasie 30 minut od wycofania. Jeżeli wycofanie dotyczy konia na trasie, to musi być on obejrzany przez członka komisji weterynaryjnej jak tylko wróci do bazy jeździeckiej.

Rozdział II

Osoby Oficjalne na zawodach rajdowych

Artykuł 822 Obowiązki osób oficjalnych

1. Komisja Sędziowska

1.1. Komisja Sędziowska nadzoruje wykonanie wszystkich ustaleń Komitetu Organizacyjnego w sprawach sędziowania, kontroli weterynaryjnej i pomiaru czasu podczas trwania zawodów.

1.2. Komitet Organizacyjny powinien zapewnić obecność innych osób oficjalnych jak stewardzi i lekarze weterynarii proporcjonalnie do ilości zgłoszeń, przy czym Komisja Sędziowska posiada pełną kontrolę nad przebiegiem rajdu.

2. Delegat Techniczny

2.1. Delegat Techniczny, w porozumieniu z Komitetem Organizacyjnym, musi przed zawodami sprawdzić i zatwierdzić przebieg trasy. Delegat Techniczny musi zatwierdzić techniczne i administracyjne przygotowanie zawodów pod względem warunków do przeprowadzania kontroli weterynaryjnej koni, zakwaterowania jeźdźców i stajni dla koni oraz stewardingu.

2.2. Delegat Techniczny nadzoruje odprawę techniczną i pracę całego personelu technicznego.

2.3. Delegat Techniczny sprawdza warunki zawodów i przedstawia je Komisji Sędziowskiej oraz służy jej radą i pomocą przy podejmowaniu decyzji.

2.4. Do czasu przekazania raportu Komisji Sędziowskiej o przygotowaniu zawodów Delegat Techniczny posiada władzę absolutną. W trakcie zawodów kontroluje techniczny i administracyjny przebieg zawodów oraz asystuje i doradza Komisji Sędziowskiej, Komisji Weterynaryjnej i Komitetowi Organizacyjnemu.

Na zawodach rangi 3* i niżej Delegat Techniczny, jeżeli posiada odpowiednie uprawnienia, może także wchodzić w skład Komisji Sędziowskiej.

Na zawodach rangi 4* Delegat Techniczny musi być cudzoziemcem.

3. Komisja Weterynaryjna

3.1. Komisja Weterynaryjna ma całkowitą kontrolę nad wszystkimi sprawami dotyczącymi zdrowia i dobrostanu koni. Przepisy weterynaryjne FEI obowiązują podczas wszystkich międzynarodowych zawodów w Rajdach Długodystansowych.

4. Szef Stewardów (*Szef Komisarzy*)

4.1. Szef komisarzy jest odpowiedzialny za organizację pracy stewardów podczas całych zawodów.

4.2. Szef komisarzy musi zapewnić bezpieczeństwo w stajni odpowiednie do rangi zawodów, a także zapewnić odpowiednią ilość stewardów na każdej bramce weterynaryjnej.

4.3. Szef komisarzy pomaga Komitetowi Organizacyjnemu, Komisji Sędziowskiej i Delegatowi Technicznemu, w sprawnym przeprowadzeniu wszystkich etapów zawodów jak przeglądy weterynaryjne, ceremonie otwarcia i zamknięcia oraz wszystkich niezbędnych spraw podczas zawodów.

4.4. Szef stewardów jest odpowiedzialny za ogólne bezpieczeństwo uczestników i pomyślny przebieg zawodów. Powinien współpracować z Przewodniczącym Komisji Sędziowskiej, Delegatem Technicznym i Przewodniczącym Komisji Weterynaryjnej.

5. Komisja Odwoławcza

Obowiązki Komisji Odwoławczej są przedstawione w Przepisach Ogólnych FEI. (Art. 164, 170-174) i w Przepisach Weterynaryjnych (Art.1011 i 1019).

Artykuł 823 Osoby oficjalne wymagane na zawodach międzynarodowych

1. Mistrzostwa Świata

1.1 Komisja Sędziowska musi składać się z Przewodniczącego i przynajmniej dwóch członków wybranych z listy sędziów rajdowych FEI wskazanych przez Komisję Rajdów FEI po konsultacji z Komitetem Organizacyjnym. Jeden z nich musi być cudzoziemcem. Wszyscy członkowie muszą być doświadczonymi sędziami rajdowymi.

1.2. Komisja Weterynaryjna powinna składać się z Przewodniczącego i jednego lekarza przypadającego na 15 koni. Przynajmniej połowa członków musi być cudzoziemcami wybranymi z listy FEI rajdowych lekarzy weterynarii i wskazanymi przez Komitet Rajdów FEI po konsultacji z Komitetem Organizacyjnym. Wszyscy członkowie muszą być doświadczonymi lekarzami rajdowymi.

1.3. Zagraniczny Delegat Techniczny musi być wybrany z oficjalnej listy FEI Rajdowych Delegatów Technicznych (Sędziów Rajdowych, Weterynarzy) i wskazany przez Komisję Rajdów FEI po konsultacji z Komitetem Organizacyjnym.

1.4 SzeF komisarzy musi być wybrany z listy SzeFów stewardów rajdowych FEI i uzgodniony z Komitetem Organizacyjnym.

1.5. Komisja Odwoławcza : mają zastosowanie Przepisy Ogólne FEI Art. 164.

2. Mistrzostwa Regionów i Kontynentów dla Seniorów, Juniorów i Młodych Jeźdźców oraz inne zawody 4 *

2.1. Komisja Sędziowska musi składać się z Przewodniczącego i dwóch członków wybranych z listy sędziów rajdowych FEI, z których jeden musi być cudzoziemcem, wskazanych przez Komisję Rajdów FEI po konsultacji z Komitetem Organizacyjnym.

2.2 Komisja Weterynaryjna powinna składać się z Przewodniczącego i jednego lekarza przypadającego na 15 koni. Przynajmniej połowa członków musi być cudzoziemcami wybranymi z listy FEI lekarzy weterynarii i wskazanymi przez Komisję Rajdów FEI po konsultacji z Komitetem Organizacyjnym. Wszyscy członkowie muszą być doświadczonymi lekarzami rajdowymi.

2.3. Na zawodach CEI 4* leczący lekarz weterynarii musi być zaakceptowany przez Komisję Rajdów FEI w konsultacji z Komisją Weterynaryjną FEI.

Na każdych zawodach CEI 4* musi być przynajmniej jeden lekarz leczący na każde 20 koni.

2.4. Zagraniczny Delegat Techniczny musi być wybrany z listy FEI Rajdowych Delegatów Technicznych (Sędziów Rajdowych, Weterynarzy) i wskazany przez Komisję Rajdów FEI po konsultacji z Komitetem Organizacyjnym

2.5. SzeF Komisarzy musi być wybrany z listy Głównych Komisarzy Rajdowych FEI i powinien być uzgodniony z Komitetem Organizacyjnym.

2.6. Komisja Odwoławcza - Przepisy Ogólne FEI Art. 164.

3. CEIO i CEI 3*

3.1. Komisja Sędziowska musi składać się z Przewodniczącego i sędziego zagranicznego wybranych z listy Sędziów Rajdowych FEI i wskazanych przez Komitet Organizacyjny. Pozostali członkowie Komisji mogą być krajowymi sędziami rajdowymi uzgodnionymi z Komitetem Organizacyjnym.

3.2. Komisja Weterynaryjna musi składać się z Przewodniczącego i jednego członka wybranego z listy FEI rajdowych lekarzy weterynarii. Jeden z nich musi być cudzoziemcem. Pozostali członkowie komisji muszą być doświadczonymi lekarzami rajdowymi uzgodnionymi z Komitetem Organizacyjnym.

3.3. Na zawodach CEI 3* co najmniej jeden lekarz leczący musi przypadać na 30 koni.

3.4. Delegat Techniczny musi być wybrany z listy FEI Rajdowych Delegatów Technicznych (Sędziów Rajdowych, Lekarzy Weterynarii) po konsultacji z Komitetem Organizacyjnym. Delegat Techniczny może być jednym z członków Komisji Sędziowskiej od momentu rozpoczęcia zawodów.

3.5. Szef Komisarzy musi być wybrany z listy Szefów Komisarzy rajdowych FEI i uzgodniony z Komitetem Organizacyjnym.

3.6. Komisja Odwoławcza nie jest wymagana.

4. CEI 2*

4.1 Komisja Sędziowska musi składać się z Przewodniczącego wybranego z listy FEI Sędziów Rajdowych. Pozostali członkowie powinni być doświadczonymi sędziami rajdowymi.

4.2. Komisja Weterynaryjna musi składać się z Przewodniczącego i jednego członka wybranego z listy FEI rajdowych lekarzy weterynarii. Jeden z nich musi być cudzoziemcem. Pozostali członkowie komisji muszą być doświadczonymi rajdowymi lekarzami weterynarii wskazanymi przez Komitet Organizacyjny.

4.3. Na zawodach CEI 2* co najmniej jeden lekarz leczący musi przypadać na 50 koni.

4.4. Delegat Techniczny musi być wybrany z listy FEI Rajdowych Delegatów Technicznych (Sędziów rajdowych, Lekarzy Weterynarii) i wskazany przez Komitet Organizacyjny

4.5. Szef Komisarzy musi być wybrany z listy Szefów Stewardów rajdowych FEI i uzgodniony z Komitetem Organizacyjnym.

4.6. Komisja Odwoławcza nie jest wymagana

5. CEI 1*

5.1. Komisja Sędziowska może być krajowa i uzgodniona z Komitetem Organizacyjnym.

5.2. Komisja Weterynaryjna powinna składać się z Przewodniczącego i jednego członka wybranych z listy FEI lekarzy weterynarii i wskazanych przez Komitet Organizacyjny. Pozostali członkowie komisji muszą być doświadczonymi lekarzami rajdowymi i uzgodnionymi z Komitetem Organizacyjnym.

5.3. Na zawodach CEI 1* przynajmniej jeden lekarz leczący musi przypadać na 50 koni.

5.4. Na zawodach CEI 1* Delegat Techniczny musi być wybrany z listy Delegatów Technicznych FEI (Sędziów rajdowych, Lekarzy Weterynarii) i wskazany przez Komitet Organizacyjny.

5.5. Szef Komisarzy może być wybrany z krajowej listy Szefów Komisarzy i uzgodniony z Komitetem Organizacyjnym.

5.6. Komisja Odwoławcza nie jest wymagana

Rozdział III

Definicja Zawodów Rajdowych

Artykuł 824 Kategorie zawodów

:Międzynarodowe Zawody Rajdowe dzielą się na:

CEI (Concours de Raid d'Endurance International, CEIO (Concours de Raid d'Endurance International Officiel), Międzynarodowe zawody Rajdowe omówione poniżej odbywają się

zgodnie z Przepisami Ogólnymi FEI I przepisami zawartymi w tej broszurce. W zależności od stopnia trudności (przeszkody, dystanse, prędkości, długość trasy) dzielą się na:

1. CEI

1.1. Organizacja zawodów musi być zgodna z Przepisami Ogólnymi i Przepisami Rajdów Długodystansowych.

1.2. Na tych zawodach prowadzona jest tylko klasyfikacja indywidualna.

1.3. Jeżeli w zawodach biorą udział zespoły, to nie mogą być traktowane jak Oficjalne Zespoły i każdy zawodnik automatycznie będzie klasyfikowany indywidualnie. O liczbie zespołów, które mogą uczestniczyć w zawodach decyduje Komitet Organizacyjny. Zespół może składać się z trzech lub czterech zawodników niekoniecznie tej samej narodowości.

1.4. Zawody FEI są określane w kalendarzu FEI/ na podstawie ilości dni trwania i długości dystansu

Zawody CEI dzieli się na 4 poziomy określone liczbą gwiazdek według następującego schematu:

4 * : Mistrzostwa Seniorów minimum 160 km w ciągu jednego dnia, Mistrzostwa Juniorów 120 km jednego dnia, Finały World Cup i finały serii ważniejszych zawodów uznanych przez Komitet Rajdów Długodystansowych FEI. W przypadku Mistrzostw Regionów Komitet Organizacyjny może ubiegać się o zmianę dystansów biorąc pod uwagę lokalne warunki klimatyczne.

3 * : wszystkie dystanse od 120 km i dłuższe rozgrywane w ciągu jednego dnia lub 80 km i więcej przez dwa lub więcej dni

2 * : wszystkie dystanse pomiędzy 80 km i 119 km w ciągu jednego dnia albo pomiędzy 40 km i 79 km przez dwa lub więcej dni

1 * : wszystkie dystanse pomiędzy 40 km i 79 km w ciągu jednego dnia.

Maksymalne wartości tętna na bramkach weterynaryjnych i na mecie.

4 * : 64 ud/min w czasie 30 minut

3 * : 64 ud/min w czasie 30 minut

2 * : 64 ud/min w czasie 20 minut

1 * : 56 ud/min w czasie 20 minut , z bramką weterynaryjną co 30 km (maksimum).

Kryteria tętna mogą być zredukowane podczas rajdu, jeżeli w opinii Komisji Weterynaryjnej w konsultacji z Przewodniczącym Komisji Sędziowskiej i Delegatem Technicznym istnieje zagrożenie dobrostanu koni w czasie zawodów.

2. CEIO

2.1. Muszą być zgodne z niżej podanymi Przepisami Ogólnymi i Przepisami Długodystansowych Rajdów Konnych

2.2. W CEIO musi być prowadzona klasyfikacja indywidualna i drużynowa. Każdy kraj może zgłosić tylko jedną ekipę. Aby była przeprowadzona oficjalna klasyfikacja drużynowa muszą być

zgłoszone minimum trzy zespoły. Każdy zespół musi się składać z minimum trzech, a maksimum czterech zawodników tej samej narodowości. W klasyfikacji końcowej bierze się pod uwagę trzy najlepsze rezultaty. Podczas zawodów w których tylko dwóch lub jeden zawodnik z ekipy ukończył rajd, to ekipy takie będą sklasyfikowane w kolejności za tymi w których sklasyfikowano po 3 zawodników.

3. Mistrzostwa

Organizacja Mistrzostw w Rajdach Długodystansowych musi być zgodna z przedstawionymi niżej wymaganiami zawartymi w Przepisach Ogólnych i Przepisach o Rajdach Długodystansowych.

4. Zawody Regionów

Organizacja Rajdów Długodystansowych w Zawodach Regionów musi być zgodna z wymaganiami różnych Międzynarodowych Komitetów Organizacyjnych uczestniczących w Zawodach Regionów

Artykuł 825 Kwalifikacja

1. Każda osoba, począwszy od roku kalendarzowego, w którym ukończy 14 lat, może brać udział we wszystkich międzynarodowych zawodach w Długodystansowych Rajdach Konnych (CEI, CEIO, Mistrzostwa) indywidualnie albo jako członek ekipy, o ile posiada autoryzację swojej Federacji Narodowej

2. W zawodach międzynarodowych (CEI) mogą brać udział konie minimum 6 letnie. W CEIO i Mistrzostwach mogą startować konie minimum 7 letnie. Klacze w zaawansowanej ciąży lub ze źrebakiem nie mogą brać udziału w zawodach.

3. Procedura kwalifikacyjna

(modyfikacja kwiecień 2005 roku oraz Biul. FEI 5/2005 przyp. tłumacza)

3.1. Aby zakwalifikować się do uczestnictwa w Mistrzostwach lub innych zawodach CEI 4 *, jeździec / koń jako para muszą ukończyć rajd międzynarodowy CEI 3* (lub wyższej kategorii) spełniając równocześnie warunki podane w Art.825.4 To minimum kwalifikacyjne musi być uzyskane w ciągu 24 miesięcy poprzedzających datę zamknięcia zgłoszeń imiennych.

3.2. Jeżeli jeździec / koń nie zakwalifikowali się na Mistrzostwa lub inne zawody CEI 4* jako para jak w punkcie 3.1. to aby zakwalifikować się koń musi ukończyć zawody CEI 3* (lub wyższej kategorii) osiągając parametry i spełniając warunki podane w Art.825.4. To minimum kwalifikacyjne musi być uzyskane w ciągu 24 miesięcy poprzedzających datę zamknięcia zgłoszeń imiennych

Jeżeli jeździec/koń nie zakwalifikowali się jako para zgodnie z p-tem 3.1, to aby zostać zakwalifikowanym do startu w Mistrzostwach lub innych zawodach CEI 4*, jeździec musi ukończyć 3 rajdy (przynajmniej jeden z nich CEI 3* (lub więcej) przy czym muszą być spełnione parametry i warunki podane w Art.825.4. To minimum kwalifikacyjne musi być uzyskane w roku bieżącym lub w ciągu 3 lat poprzedzających zawody.

825.4

Jeździec/koń muszą:

1. Ukończyć rajd (y) (jak określono w Art. 825.3) o dystansach równych lub dłuższych niż planowane na Mistrzostwach lub zawodach CEI 4* (dozwolona tolerancja 5 km)
2. Ukończyć rajd (y) (jak określono w Art. 825.3) w czasie równym lub krótszym niż 13 godzin 20 minut dla dystansu 160 km.
3. Ukończyć rajd (y) (jak określono w Art. 825.3) , który ma taki sam czas ramowy jak planowane Mistrzostwa lub CEI 4*

Czas ramowy

- Jednodniowy: Rajd, który nie ma pojedynczego okresu obowiązkowego odpoczynku dłuższego niż 120 minut, a całkowity okres obowiązkowego odpoczynku nie przekracza 300 minut.
- Wielodniowy : Rajd, który ma jedną lub więcej pojedynczych okresów odpoczynku dłuższych niż 480 minut.

Artykuł 826 Zaproszenia

1. CEI

Liczbę osób oficjalnych i zawodników, startujących indywidualnie albo jako członkowie nieoficjalnych ekip określa zapraszający Komitet Organizacyjny. Liczba zawodników indywidualnych powinna być określona w oficjalnym zaproszeniu skierowanym do Federacji Narodowych.

2. CEIO i Mistrzostwa

Minimum czterech zawodników, pięć koni, Szef Ekipy, nie będący zawodnikiem, i lekarz weterynarii muszą być wymienieni w oficjalnym zaproszeniu skierowanym do Narodowej Federacji

3. Luzacy

Komitet Organizacyjny zawodów rangi CEI, CEIO i Mistrzostw musi akceptować dwóch luzaków na jednego zawodnika.

4. Zawodnicy indywidualni poza ekipami

W Mistrzostwach dopuszcza się następującą maksymalną dodatkową liczbę zawodników

4.1. Jeżeli w zgłoszeniach imiennych zgłoszono siedem lub więcej ekip:

można zgłosić dodatkowo dwóch zawodników na kraj, organizator 8 zawodników.

4.2. Jeżeli zgłoszenia imienne otrzymano dla pięciu lub sześciu ekip :

można dodatkowo zgłosić trzech zawodników na kraj, organizator 11 zawodników.

4.3. Zgłoszenia ostateczne obejmują 4 lub mniej ekip :

można zgłosić dodatkowo czterech zawodników na kraj, organizator 14 zawodników.

4.4. Jeżeli otrzymano mniej niż 30 zgłoszeń to liczba zawodników indywidualnych z kraju organizatora. może być zwiększona w każdym przypadku (4.1., 4.2. i 4.3) tak by otrzymać 30 zawodników.

Liczbę ekip wymaganą na Mistrzostwach reguluje Art.108 Przepisów Ogólnych

5. Koszty i Przywileje

Zgodnie z przepisami Komitet Organizacyjny Mistrzostw Świata lub Kontynentu może zwrócić koszty podróży i zakwaterowania wszystkich zawodników, koni, luzaków oraz osób oficjalnych (Szef ekipy i Lekarz weterynarii) od dnia poprzedzającego Pierwszy Przegląd do następnego dnia po zakończeniu Mistrzostw. Informacja o tym musi być zawarta w propozycjach

Artykuł 827 Zgłoszenia

1. Zastosowanie mają Przepisy Ogólne (patrz Aneks I)
2. W ramach jednego konkursu żaden zawodnik nie może brać udziału z więcej niż jednym koniem.
3. Podczas Mistrzostw może być tyle koni rezerwowych na ile wyrazi zgodę Komitet Organizacyjny, ale stajnia musi być zagwarantowana co najmniej dla dwóch rezerwowych. Jednakże wszystkie konie muszą być na liście zgłoszeń imiennych

Artykuł 828 Zgłoszenie startujących

1. Szef Ekipy musi zgłosić na piśmie do Sekretariatu Organizatora nazwiska zawodników i ich koni na oficjalnych formularzach zgłoszeniowych, z listy tych, którzy zostali wcześniej oficjalnie zgłoszeni.
2. Deklaracja startu musi być zgłoszona przez Szefa Ekipy lub jej/jego reprezentanta, w ciągu godziny po pierwszym przeglądzie koni.

3. Zastępstwa

3.1. Zastępstwa po terminie zgłoszeń ostatecznych : Po terminie zgłoszeń ostatecznych zastępstwa koni i/lub jeźdźców mogą być dokonywane tylko z listy zgłoszeń imiennych (po uzyskaniu pisemnej zgody Narodowej Federacji jeźdźca i Organizatora.

3.2. Zastępstwa w przypadku wypadku lub choroby: w przypadku wypadku lub choroby zawodnika czy konia, gdy wypadek lub choroba uniemożliwia start zawodnikowi lub koniowi, w czasie między zgłoszeniem startujących, a startem: Zastępstwo może być dokonane do 3 godzin przed startem. Muszą być spełnione następujące warunki: 1). Świadectwo zdrowia jeźdźca wystawione przez oficjalnego lekarza i świadectwo zdrowia konia wystawione przez lekarza weterynarii i 2). zgoda Przewodniczącego Komisji Sędziowskiej.

Zawodnik, koń lub obaj mogą być zastąpieni przez innego zawodnika lub konia albo przez inną parę wybraną z tych którzy byli zgłoszeni jako członkowie ekipy lub zawodnicy indywidualni i których konie pozytywnie przeszły pierwszy przegląd.

3.3. Na każdych Mistrzostwach lub innych zawodach CEI 4* konie mogą być zastąpione tylko przez jeźdźców Narodowej Federacji z końmi które były na liście zgłoszeń imiennych i które zakwalifikowały się zgodnie z procedurami kwalifikacji (Artykuł 825.4.2).

Rozdział IV

Przeglądy, Badania, Kontrola Medyczna

Artykuł 829 Kontrola weterynaryjna

1. Rajd Długodystansowy jest testem umiejętności jeździeckich w bezpiecznym wykorzystaniu możliwości i wydolności konia w czasie rajdu, w zmaganiach z trasą, dystansem, klimatem, terenem i czasem. Na Delegacie Technicznym, Komisji Sędziowskiej, Komisarzach, Komisji Weterynaryjnej, Szefie Ekipy, Weterynarzu Ekipy, luzakach i najważniejsze – na jeźdźcu spoczywa odpowiedzialność za zapewnienie zdrowia i dobrostanu koni poprzez właściwe wykorzystanie ich możliwości i troskliwe traktowanie. Komisja Weterynaryjna posiada absolutną kontrolę nad wszelkimi sprawami dotyczącymi koni, ich zdrowia i bezpieczeństwa.

1. Do wszystkich Rajdów stosuje się Przepisy Weterynaryjne FEI.

2. Przeglądy i badania przewidziane niniejszymi przepisami ustalono w interesie zdrowia i bezpieczeństwa konia biorącego udział w konkursie oraz opieki nad nim.

3. Decyzja Komisji Sędziowskiej, na podstawie opinii oficjalnych lekarzy weterynarii jest ostateczna i nie może być od niej żadnych odwołań. Niezależnie od tego Komisja Sędziowska jest zobowiązana podać, w każdym przypadku, przyczynę eliminacji konia.

4. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu, w okresie między pierwszym a ostatecznym przeglądem koń padnie, Komisja Sędziowska obowiązana jest sporządzić protokół dotyczący okoliczności takiego przypadku i przesłać go do Narodowej Federacji kraju w którym rajd był rozgrywany.

5. Na liście z ostatecznymi wynikami sklasyfikowane mogą być tylko te konie, które pomyślnie przeszły wszystkie przeglądy i badania.

6. Wszystkie wymagane na przeglądach i w czasie badań informacje muszą być zapisane na indywidualnych kartach weterynaryjnych i karty te muszą być dostępne na wszystkich kolejnych przeglądach i w czasie badań. Zaraz po przeprowadzonym przeglądzie lub badaniu zawodnicy muszą mieć możliwość poznania danych dotyczących ich koni i skopiowania ich. Komitet Organizacyjny może zachować karty weterynaryjne w archiwum.

7. Czas ukończenia odcinka musi być zanotowany i koń musi być przedstawiony Komisji Weterynaryjnej do przeglądu w czasie przeznaczonym do prezentacji, podanym w propozycjach.

Obowiązkowy odpoczynek liczy się od momentu wejścia do bramki weterynaryjnej, gdzie zawodnicy/luzacy wchodzi, gdy zadecydują, że są gotowi do przeglądu weterynaryjnego. Po wejściu na bramkę jeźdźcy/luzacy powinni bezpośrednio i spokojnie udawać się do wyznaczonego lekarza weterynarii. Koniowi na bramce weterynaryjnej mogą towarzyszyć nie więcej niż trzy osoby.

W tym czasie koń może być zbadany więcej niż raz, jeżeli Komisja Weterynaryjna tak zadecyduje i czas na to pozwoli. Jednak przed upływem czasu, podanym w propozycjach, koń musi wykazać się właściwą kondycją do kontynuowania rajdu, którą wyrażają trzy wskaźniki: restytucja tętna, stabilność metaboliczna i brak nieregularności ruchu, który jest obserwowany w kłusie na wprost i z powrotem bez wcześniejszego zginania lub głębokiej palpacji nóg, która powoduje ból lub zagraża sportowej przyszłości konia. Badania restytucji tętna, stabilności metabolicznej i czystości ruchu muszą być przeprowadzone w tym samym czasie i odpowiadać gwiazdkowym kryteriom zawodów.

Gdy koń przejdzie kontrolę tętna, to czas wejścia na bramkę weterynaryjną jest początkiem okresu obowiązkowego odpoczynku podczas którego wszystkie inne parametry weterynaryjne, łącznie z kontrolą ruchu, będą przebadane.

8. Każdy dzień zawodów rajdowych musi składać się z minimum dwóch odcinków rozdzielonych bramką weterynaryjną i co najmniej jednym czasem odpoczynku nie krótszym niż 40 minut (dla zawodów 1* nie krótszym niż 30 minut). W konkursach 160 km ogólny czas odpoczynku musi wynosić przynajmniej 160 minut.

9. Delegat Techniczny lub Komisja Sędziowska z Komisją Weterynaryjną mogą zadecydować o zmianie czasu odpoczynku w zależności od trudnych warunków pogodowych lub innych

nadzwyczajnych okoliczności. O zmianach trzeba zawiadomić zawodników i/lub Szefów Ekip przed startem do określonego odcinka, którego dotyczy ograniczenie.

10. Komitet Organizacyjny i Komisja Weterynaryjna są odpowiedzialni za właściwą opiekę i kontrolę weterynaryjną łącznie z zabezpieczeniem szpitalnym. Na zawodach CEI 4* i Mistrzostwach obszar leczenia koni musi być wyznaczony na terenie zawodów. Organizacja zabezpieczenia szpitalnego musi być opisana w propozycjach i zatwierdzona przez Delegata Technicznego. przed pierwszym przeglądem koni. Po pierwszym przeglądzie Przewodniczący Komisji Weterynaryjnej w konsultacji z Komisją Sędziowską może rekomendować zmiany w organizacji leczenia dotyczące także delegowania członków Komisji Weterynaryjnej do obszarów leczenia/opieki nad końmi. Lekarze leczący muszą mieć odpowiednie oznakowanie i w grupie tej musi być praktykujący lekarz weterynarii z danego regionu geograficznego.

Artykuł 830 Przeglądy i badania koni

1. Kontrola weterynaryjna

Pierwsze badanie konia przeprowadzane jest możliwie zaraz po przybyciu konia na miejsce zawodów. Badanie takie przeprowadza oficjalny lekarz weterynarii wyznaczony przez Komisję Sędziowską, jeżeli nie jest to możliwe, to bada lekarz z kraju Organizatora. Celem badania jest po pierwsze identyfikacja konia (paszporty, dokumenty rejestracyjne, itp.) oraz po drugie ocena stanu zdrowia a przede wszystkim stwierdzenie jakichkolwiek chorób zakaźnych. Przypadki wątpliwe należy zgłaszać Komisji Sędziowskiej zaraz po przybyciu konia, ale nie później niż 1 godzinę przed pierwszym przeglądem. W zawodach CEI, ta kontrola może być połączona z pierwszym przeglądem.

2. Pierwszy przegląd

Pierwszy przegląd powinien być, jeżeli to jest możliwe, przeprowadzony w przeddzień startu i przeprowadza go Komisja Weterynaryjna wraz z Komisją Sędziowską. Przegląd przebiega następująco :

2.1. Tętno

Konie z anormalnie wysokim tętnem będą eliminowane. Wszystkie anomalie tonów serca muszą być odnotowane.

2.2. Układ oddechowy

Nienormalności w ilości i sposobie oddychania zaobserwowane przez Komisję Weterynaryjną i zagrażające bezpieczeństwu konia będą powodowały eliminację konia.

2.3. Kondycja ogólna

Koniom może być mierzona temperatura i przeprowadzone badania błony śluzowej. Eliminowane będą konie o ogólnie słabej kondycji lub posiadające nienormalnie wysoką temperaturę.

2.4. Nieregularności chodu

2.4.1. Koń z nieregularnym ruchem widocznym w kłusie lub w innym chodzie, we wszystkich warunkach, oceniany podczas kłusa w rękę tam i z powrotem, bez wcześniejszego zginania lub głębokiej palpacji nóg, która powoduje ból lub zagraża sportowej przyszłości konia, będzie eliminowany na pierwszym, ostatnim lub każdym innym przeglądzie.

2.4.2. Podczas badania ruchu w kłusie koń musi być prowadzony na luźnej wodzy na podłożu wybranym przez Komisję Weterynaryjną. W zasadzie powinna to być płaska, twarda powierzchnia. Jeżeli po kontroli w kłusie Komisja nie będzie mogła jednoznacznie stwierdzić niezdolności konia, to powinien on mieć możliwość ponownego przekłusowania obserwowanego przez trzech lekarzy weterynarii, a ich decyzja, na podstawie większości głosów, dokonana niezależnie i bez dyskusji, jest ostateczna.

2.4.3. Wszelkie nietypowe przypadki związane z chodem należy wpisywać do karty weterynaryjnej.

2.5. *Bolesność, skaleczenia i rany:*

Obowiązkowe jest odnotowanie wszelkich bolesności, skaleczeń i ran w pysku, na kończynach i kłodzie jak np. otarcia lub odparzenia skóry od popręgu czy siodła, rany w itp. Jeśli dalszy udział w rajdzie mógłby spowodować pogorszenie stanu konia, to koń taki zostanie wyeliminowany.

2.6. *Podkowy i kopyta*

Konie mogą brać udział w rajdzie bez podków, ale jeśli je mają, to muszą być prawidłowo podkute, a podkowy muszą być w odpowiednim stanie technicznym. Konie kute podczas pierwszego przeglądu mogą przekraczać linię mety bez jednej lub kilku podków. Dopuszcza się stosowanie butów dla koni oraz wkładek.

3. **Przeglądy na bramkach weterynaryjnych**

3.1. Przeglądy odbywające się podczas obowiązkowych okresów odpoczynku, podczas CEIO i Mistrzostw, muszą przebiegać pod kontrolą międzynarodowej grupy lekarzy weterynarii. Każdy koń musi mieć odnotowane badanie w karcie weterynaryjnej założonej podczas pierwszego przeglądu. Badanie określa możliwości konia do kontynuowania zawodów Komisja Weterynaryjna w porozumieniu z Komisją Sędziowską ustalają od której bramki weterynaryjnej obowiązywać będzie powtórne badanie koni (reinspekcja), które odbywa się 10 minut przed startem do następnego odcinka.

3.2. *Tętno* : Na wszystkich bramkach weterynaryjnych, w ramach czasu dozwolonego do prezentacji, konie mają możliwość dwukrotnego badania przez Komisję Weterynaryjną, w celu spełnienia kryteriów tętna zdefiniowanych w propozycjach.

Konie, których tętno jest powyżej maksymalnej wartości podanej w propozycjach lub konie wykazujące objawy nienormalnej pracy serca lub płuc, co wg opinii lekarza weterynarii mogło by stanowić zagrożenie dla zdrowia konia, są eliminowane.

Propozycje zawodów muszą określać maksymalną liczbę uderzeń serca na minutę zgodną z poziomem zawodów określanym ilością gwiazdek w Art. 824.1.4.

3.3. **Kondycja ogólna**

Konie wykazujące objawy zaburzeń metabolicznych lub niestabilności metabolicznej to jest nadmiernego zmęczenia, udaru cieplnego, kolki, miopatii, SDF oraz odwodnienia organizmu lub wykazujące nienormalnie wysoką temperaturę (40°C lub 104,8°F), muszą być eliminowane nawet gdy tętno i szybkość oddychania mieszczą się w normie.

3.4. **Kulawizny**

Konie wykazujące stałe nieregularności chodów zgodnie z Artykułem 830.2.4. muszą być eliminowane przez trzech lekarzy weterynarii, których decyzja, podjęta na zasadzie większości głosów, niezależnie i bez dyskusji, jest ostateczna.

3.5. Bolesności, skaleczenia i rany

Konie, u których pogłębiły się wszelkie bolesności, skaleczenia lub rany stwierdzone na pierwszym przeglądzie, lub powstały inne, nowe podczas rajdu, muszą być eliminowane.

4. Indywidualne karty weterynaryjne

Indywidualne karty weterynaryjne muszą być wydawane przed pierwszym przeglądem i wypełniane po każdym przeglądzie.

5. Przegląd na mecie rajdu

5.1. Termin i sposób ostatniego przeglądu musi być przedstawiony w propozycjach i omówiony podczas odprawy technicznej.

5.2. W każdym przypadku konie muszą mieć zbadaną i zapisaną w karcie wartość tętna, w czasie podanym w propozycjach zawodów.

5.3. Celem przeglądu jest stwierdzenie, że koń jest zdolny do dalszej jazdy, po normalnym okresie odpoczynku. Przegląd ostateczny będzie przeprowadzony w ten sam sposób co wcześniejsze przeglądy. Każdy koń powinien być oceniany w odniesieniu do wcześniejszych ocen wpisanych do karty weterynaryjnej.

5.4. Końcowa ocena ruchu w klusie musi być przeprowadzana przez trzech lekarzy weterynarii, którzy w tajnym głosowaniu na kartkach przekazują swoje głosy, „przeszedł” lub „nie przeszedł”, bezpośrednio członkowi Komisji Sędziowskiej.

Przed głosowaniem żaden z trzech lekarzy weterynarii nie może prosić, przed głosowaniem, o drugie pokazanie konia w klusie. Jeżeli mają taką potrzebę to zgłaszają to, obecnemu przy głosowaniu członkowi Komisji Sędziowskiej, którzy przekazuje prośbę zawodnikowi.

Decyzja podjęta większością głosów przez trzech oceniających lekarzy jest ostateczna.

5.5. Wszystkie konie, które ukończyły rajd 160 km w ciągu jednego dnia, lub średnio 100 km w rajdzie wielodniowym, muszą pozostać na terenie zawodów pod opieką weterynaryjną przynajmniej 24 godziny po przekroczeniu linii mety lub na krótszy okres o ile Komisja Weterynaryjna autoryzuje wcześniejszy wyjazd konia.

6. Inne przeglądy

Inne przeglądy mogą być przeprowadzone przez Komisję Sędziowską lub oficjalnych lekarzy weterynarii w każdym momencie trwania zawodów na wszystkich koniach lub na losowo wybranych.

Artykuł 831 Nagroda Best Condition

Komitet Organizacyjny może zorganizować konkurs Best Condition na wszystkich zawodach rajdowych rozgrywanych zgodnie z przepisami FEI. . Celem nagrody Best Condition jest znalezienie konia który ukończył zawody w najlepszej kondycji i został sklasyfikowany pomiędzy najlepszymi końmi tych zawodów (maksymalnie 10 pierwszych koni.) Do udziału w Nagrodzie Best Condition może zostać dopuszczony tylko taki koń który ukończył zawody w

czasie jazdy ustalonym przez Komisję Sędziowską, powiększonym o dodatkowy procent czasu jazdy zwycięzcy.

Konie, które uczestniczą w Best Condition traktowane są jako konie w czasie konkursu dopóki nie ogłoszone zostaną wyniki konkursu Best Condition.

Zawodnicy nie mają obowiązku wystawiać koni do Nagrody Best Condition. Rekomenduje się aby wszystkie konie biorące udział w Best Condition były wyznaczane do kontroli medycznej.

Artykuł 832 Leczenie podczas zawodów

Podczas zawodów żadne zabiegi weterynaryjne nie mogą być wykonywane koniowi bez pisemnego pozwolenia Komisji Weterynaryjnej.

Zawody kończą się dla koni dwie godziny po przekroczeniu linii mety, chyba że koń bierze udział w nagrodzie Best Condition (patrz Art.831).

Autoryzowane leczenie nie ma wpływu na klasyfikację koni.

Rozdział V

Nagrody i Ceremonia Wręczenia Nagród

Artykuł 833 Nagrody

1. Wszyscy zawodnicy, którzy zostali sklasyfikowani muszą otrzymać nagrodę.
2. W Rajdach Długodystansowych nie ma wartości minimalnej przeznaczonej na nagrody.
3. Przy podziale nagród pieniężnych należy postępować zgodnie z Artykułami 128, 129 i 130 Przepisów Ogólnych FEI.

Artykuł 834 Ceremonia wręczenia nagród

Komisja Weterynaryjna może wyłączyć każdego niedysponowanego konia z udziału w ceremonii wręczania nagród

Aneks I

Artykuł 121 Zgłoszenia według Przepisów Ogólnych FEI

1. Liczba koni zgłoszonych do imprezy musi być zgodna z propozycjami zawodów, PO i przepisami dotyczącymi danej dyscypliny.
2. Wszyscy zawodnicy zaproszeni lub desygnowani na zawody międzynarodowe muszą być zgłoszeni przez Federacje Narodowe. Wszyscy zawodnicy zagraniczni wybrani przez swoje Federacje, zgodnie z przepisami dyscypliny i wymaganiami propozycji, muszą być zaakceptowani przez Organizatora. Organizator może nie akceptować innych zgłoszeń.
3. Liczba ekip i indywidualnych zawodników, którzy mogą być zgłoszeni musi być zgodna z Przepisami odpowiedniej dyscypliny.
4. Na Mistrzostwa Świata i Olimpiady Federacje Narodowe mogą zgłaszać tylko zawodników zakwalifikowanych zgodnie z warunkami podanymi przez Komitet Techniczny i zaakceptowanymi przez Biuro i Komitet Organizacyjny.

5. Jeżeli Federacja Narodowa zgłosi więcej zawodników i koni niż ilość dozwolona w oficjalnej ekipie, to Szef Ekipy musi z tej grupy, najpóźniej po pierwszym przeglądzie, wybrać oficjalną ekipę (patrz Art.126 „Deklaracja startu” i odpowiednie przepisy w każdej dyscyplinie).
6. Komitet Organizacyjny, w żadnym wypadku, nie może ograniczać liczby zgłoszeń zawodników lub ekip do udziału w Mistrzostwach. Jeżeli jest to niezbędne, to Biuro FEI może ograniczyć liczbę zgłoszeń.
7. Jeżeli nie przewidziano inaczej, to zgłoszenia do Mistrzostw Seniorów muszą odbywać się w trzech fazach zgodnie z paragrafami 7.1., 7.2. i 7.3. przedstawionymi poniżej. Dla innych zawodów paragraf 7.2. nie musi mieć zastosowania, ale pozostałe terminy powinny być podane przez NF/KO w propozycjach.

7.1. Zgłoszenia Wstępne

muszą dotrzeć do Organizatora przynajmniej osiem tygodni przed rozpoczęciem zawodów. Zgłoszenia te oznaczają, że Narodowa Federacja ma intencję wysłania zawodników na zawody.

Musi być zaznaczone czy ma się zamiar wysłania tylko zespołu, czy zespołu i zawodników indywidualnych czy tylko zawodników indywidualnych.

7.2. Zgłoszenia Imienne

muszą dotrzeć do Komitetu Organizacyjnego przynajmniej cztery tygodnie przed zawodami i muszą zawierać listę zawodników i koni z których będzie dokonany wybór w Zgłoszeniach Ostatecznych i z których będzie można wybrać substytucje oraz należy podać liczbę zawodników, którą ma zamiar wysłać Federacja. Podana, w zgłoszeniach imiennych, liczba zawodników i koni nie może przekraczać podwójnej liczebności uczestników podanej w propozycjach lub wynikającej z przepisów. Po wysłaniu zgłoszeń Federacja może wysłać mniej uczestników i/lub koni ale nigdy więcej niż podano w zgłoszeniach. Federacja, która nie wyśle uczestników, mimo wcześniejszych zgłoszeń i której wytłumaczenie nie zostało przyjęte przez Komitet Organizacyjny, powinna być zgłoszona przez Organizatora do Sekretarza Generalnego do oceny wyjaśnienia przez Komisję Prawa.

7.3. Zgłoszenia Ostateczne

muszą dotrzeć do Organizatora listownie lub telefonicznie najpóźniej na cztery dni przed rozpoczęciem zawodów. Jest to ostatnia selekcja zawodników i koni, którzy przybędą na zawody. Zgłoszenia ostateczne muszą obejmować tylko nazwiska osób wcześniej zgłoszonych w zgłoszeniach imiennych. Po zgłoszeniach ostatecznych może być wysłana substytucja koni i /lub jeźdźców z wcześniej podanej listy, ale tylko po wyrażeniu zgody przez Organizatora.

8. Zgłoszenia koni muszą zawierać imię/imiona, rasę, płeć, wiek, maść, kraj urodzenia, aktualną narodowość i numer paszportu oraz jeżeli potrzeba kwalifikację.

9. Jeżeli Narodowa Federacja wyśle więcej zawodników i/lub koni niż było zgłoszonych, to Organizator nie musi zagwarantować im mieszkania lub może nie zgodzić się na ich start jeżeli nawet przepisy i propozycje przewidują taką sytuację.

10. Podczas zawodów zawodnik może wycofać jednego lub wszystkie konie z zawodów, ale nie może wprowadzić dodatkowego konia, który wcześniej nie był zaaprobowany przez Organizatora i Komisję Sędziowską.

11. Jeżeli Federacja wysłała zgłoszenie imienne ekipy, ale następnie okazało się, że wysłanie jest niemożliwe, to musi natychmiast poinformować Organizatora.

12. Zespoły i zawodnicy indywidualni, którzy zostali ostatecznie zgłoszeni przez swoje Federacje i nie biorą udziału w zawodach bez ważnego powodu, to powinni być opisani w sprawozdaniu zagranicznego sędziego/Delegata technicznego do Sekretarza Generalnego do

wyjaśnienia przez Komisję Prawa. Start w innych zawodach rozgrywanych w tym samym czasie, nie jest wystarczająco ważną przyczyną nieobecności na zawodach.

13. Federacja Narodowa nie może dokonać zgłoszeń ostatecznych kombinacji tego samego zawodnika/konia na więcej niż jedną imprezę pod karą dyskwalifikacji takiego zawodnika/konia jeżeli chcieliby uczestniczyć w zawodach.

Aneks II

Mianowanie Sędziów (PO Art.149-150)

Sędzia Kandydat Międzynarodowy

1. FEI posiada międzynarodową listę kwalifikowanych kandydatów na sędziów (International Candidate Judges), którzy są rekomendowani przez swoje Federacje i akceptowani przez Podkomisję Rajdów przy FEI.

2. Warunki kwalifikacji na Międzynarodowego Kandydata na Sędziego są następujące :

2.1. Uczestnictwo w zawodach rangi CEI jako członek Komisji Sędziowskiej lub Odwoławczej albo bycie Sędzią Głównym w zawodach krajowych w roku bieżącym lub ubiegłym.

2.2. Znajomość jednego lub obu oficjalnych języków FEI (*angielski , francuski*)

2.3. Zaliczenie kursu FEI dla Międzynarodowych Kandydatów na Sędziów.

2.4. Działalność jako członek Komitetu Organizacyjnego lub jako asystent Szefa Komisarzy lub jako Szef Komisarzy podczas dwóch zawodów, najlepiej międzynarodowych.

2.5. Preferowany wiek poniżej 60 lat.

Sędziowie Międzynarodowi

1. FEI posiada listę zatwierdzonych Sędziów Międzynarodowych polecanych przez swoje Federacje i akceptowanych przez Komisję Rajdów przy FEI.

2. Kwalifikacja na Sędziów Międzynarodowych przebiega w następujący sposób:

2.1. W okresie czterech lat należy przynajmniej dwukrotnie być członkiem Komisji Sędziowskiej lub Odwoławczej albo Delegatem Technicznym podczas zawodów rangi CEI, CEIO lub Mistrzostw.

2.2. Bycie Kandydatem na Sędziego przez 2 lata lub 2 pełne sezony.

2.3. Umiejętność posługiwania się jednym z dwóch obowiązujących języków.

2.4. Ukończenie kursu FEI dla Sędziów Międzynarodowych.

Aneks III

Bramka Weterynaryjna

1. Kontrola weterynaryjna podczas Rajdu Długodystansowego

Bramka Weterynaryjna jako forma obowiązkowej przerwy okazała się najlepszym sprawdzianem weterynaryjnym i jest obecnie powszechnie uznana.

2. Jak funkcjonuje bramka weterynaryjna ?

Jeździec przychodzi do Bramki Weterynaryjnej. Sędzia czasowy wpisuje do karty weterynaryjnej czas przybycia (*arrival*) (*ukończenia odcinka* przyp. tłum). Czas jazdy zatrzymuje się w momencie, gdy jeździec doprowadza konia do bramki właściwej (*in time*) w celu zbadania konia przez lekarzy weterynarii. W tym czasie wartość tętna konia nie może przekraczać 64 ud/min, w innym przypadku jest odsyłany z bramki. Konie odesłane z bramki mają możliwość późniejszej rekontroli przez lekarzy wet. Zatrzymanie czasu „in time” liczy się od momentu gdy lekarz potwierdzi prawidłową wartość tętna. Konie, które nie spełniają kryteriów tętna są eliminowane.

Czas obowiązkowego odpoczynku rozpoczyna się w momencie gdy jeździec zgłasza się na badanie weterynaryjne („*in time*”), przyprawdzając konia którego tętno odpowiada wartościom podanym w propozycjach. Czas każdego obowiązkowego odpoczynku jest podawany z wyprzedzeniem w propozycjach albo na odprawie technicznej. Czas odpoczynku nie powinien być dłuższy niż 40 minut, ani krótszy niż 15 minut.

Czas wyjazdu (*the out time*) oblicza się dodając czas odpoczynku do czasu „*in time*”.

3. Organizacja bramki weterynaryjnej

Dla dobrego funkcjonowania Bramki Weterynaryjnej najistotniejsze jest: bardzo dobra organizacja i wystarczająca ilość osób oficjalnych. Idealem byłoby mieć następujące osoby oficjalne do poniżej opisanych zadań

Zadania osób oficjalnych

1. Szef Komisarzy

Jest on odpowiedzialny za dobre funkcjonowanie całości bramki.

Uwagi :

Ważne są:

- Strzałki kierunkowe, dobre ogrodzenie terenu bramki, oznaczenie sędziów i asystentów nakryciami głowy albo specjalnymi kolorowymi koszulkami.

Teren bramki weterynaryjnej powinien być wystarczająco rozległy aby 3 do 5 koni mogło być badanych w tym samym czasie. Ścieżka do badania ruchu powinna mieć minimum 40 metrów długości.

- Do koni, które przekroczyły granicę strefy wstępnej (*arrival*) ma dostęp tylko ich serwis. Dlatego pomiędzy mierzącym czas przybycia (*arrival*), a właściwą bramką powinna być wystarczająca ilość miejsca do pojenia koni, mierzenia tętna itp. Udogodnieniem jest bliskość samochodów serwisowych i łatwy dostęp do pojemników z wodą.

2. Sędziowie mierzący czas

(po jednym do : mierzenia czasu przybycia, czasu wejścia w bramkę i czasu wyjazdu)

a) Przybycie „Arrival”

Sędzia wpisuje czas do :

- 1) tabeli
- 2) karty weterynaryjnej

Uwagi :

- Czas jazdy biegnie
- Formularze są oficjalną pamięcią sędziego
- Jeździec nosi ze sobą kartę weterynaryjną

b) Bramka właściwa (*in time*)

Kiedy jeździec prosi o zbadanie konia sędzia wpisuje czas do :

- 1) tabeli
- 2) karty weterynaryjnej

Sędzia sprawdza czas pomiędzy przybyciem „*arrival*”, a wejściem w bramkę „*in time*”

Uwagi :

- Czas jazdy jest zatrzymany i zaczyna się obowiązkowy odpoczynek
- Jeśli kilku jeźdźców prosi o badanie w tym samym momencie to zapisuje się im wszystkim ten sam czas „in time”, nawet jeśli nie mogą być zbadani w tym samym czasie.

c) Wyjazd (*out time*)

- Sędzia sprawdza czas wyjazdu „out time” i wpisuje do :
 - 1) tabeli
 - 2) karty weterynaryjnej
- Sędzia sprawdza czy koń przeszedł badanie weterynaryjne i czy był przedstawiony do ewentualnego ponownego badania.
- Wypuszcza zawodnika na trasę we właściwym czasie.

Uwagi :

- Bramka weterynaryjna „in time” + obowiązkowy odpoczynek = czas wyjazdu „out time”

Komisarze

Steward bramki tak kieruje końmi, które weszły do bramki właściwej „in time” do badania weterynaryjnego, aby uniknąć nadmiernego i niepotrzebnego oczekiwania przy wejściu.

Uwagi :

- Konie, które weszły na bramkę powinny mieć tętno zbadane najwcześniej jak można.
- Jeśli kilku zawodników prosi o badanie w tym samym czasie, steward może na przykład ustalić taką kolejność koni do badania, że ostatni w grupie będzie zbadany jako pierwszy jako że wszyscy będą mieli wpisany taki sam czas właściwy „in time” i taki sam czas wyjazdu „out time”.

Lekarze weterynarii

Lekarze weterynarii badają konie na bramce weterynaryjnej i decydują, który koń przechodzi dalej, który zostaje wyeliminowany, a który ma wrócić na rekontrolę, na przykład gdy tętno jest za wysokie.

Sekretarze lekarzy weterynarii

Sekretarze wpisują orzeczenie lekarzy do :

- 1) kart weterynaryjnych
- 2) tabeli

Uwagi :

- Formularze weterynaryjne są pamięcią lekarzy.